

เรื่อง

ปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

PROBLEMS OCCURRED IN AGRICULTURAL LEARNING

ACTIVITIES FROM THE NINTH GRADES STUDENTS

IN SECONDARY SCHOOLS : BANGKOK

โดย
นายธีรชัย เจริญศิริ

ห้องสมุด คณะครุศาสตร์ฯ ศษค.

A027883

เลขหมู่	51 1 2.11
เลขทะเบียน	027583
วัน เดือน ปี	28 ธ.ย. 2536

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สาขาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อความย่อปัญหาพิเศษ.

นายธีรชัย เจริญศิริ

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

เรื่อง ปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3

โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

PROBLEMS OCCURRED IN AGRICULTURAL LEARNING ACTIVITIES FROM
THE NINTH GRADES STUDENTS IN SECONDARY SCHOOLS : BANGKOK

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไป และปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาอาชีพเกษตร ได้แก่ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่วมเกล้า โรงเรียนสารวิทยา โรงเรียนพรตพิทยพยัต เนื่องจากประชากรมีน้อย ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนนักเรียน 208 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ใช้แนวคิดการวิจัยมาจาก กรองจิต บัวทอง (2526) และนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นบางข้อ ข้อมูลที่ได้นำมาแจกแจงความถี่ และวิเคราะห์ทางสถิติ โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลจากการศึกษาสภาพทั่วไปของนักเรียนพบว่า นักเรียนเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย ผู้ปกครองของนักเรียนประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจมากที่สุด น้อยที่สุดคือการทำเกษตร นักเรียนส่วนใหญ่ที่สนใจเรียนวิชาอาชีพเกษตร เพราะเห็นว่ามีความชอบและสนใจงานด้านเกษตรและเห็นว่าวิชาเกษตรเรียนง่ายกว่าวิชาเลือกอื่น ส่วนนักเรียนที่ไม่สนใจวิชาอาชีพเกษตรเพราะเห็นว่าวิชาเกษตรน่าเบื่อหน่าย และไม่อยากลงปฏิบัติงาน

จากการวิจัยพบว่านักเรียนมีความศรัทธาต่อหมวดวิชาเกษตรและเห็นว่าวิชาอาชีพเกษตรมีประโยชน์ต่อตนเองในระดับปานกลาง นักเรียนไม่มีปัญหาทั้งด้านเศรษฐกิจของครอบครัวและการเดินทางมาโรงเรียน

ในด้านครูผู้สอน วิธีสอน และอุปกรณ์การสอน นักเรียนให้ความคิดเห็นว่า ครูผู้สอนมีความชำนาญในการสอนและมีความสนใจในการเรียนของนักเรียนมาก ส่วนวิธีสอนที่ครูผู้สอนใช้มากคือวิธีบรรยายและบอกจุด ส่วนวิธีสอนที่ครูผู้สอนใช้น้อยคือวิธีสอนโดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนและอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนด การพาไปทัศนศึกษา และการใช้ภาพนิ่ง (สไลด์) เรื่องอุปกรณ์การเรียนนักเรียนให้ความคิดเห็นว่า อุปกรณ์ที่โรงเรียนมีปริมาณมากคือ เครื่องมือและอุปกรณ์ฝึกภาคปฏิบัติ เช่น จอบ เสียม พลั่ว กรรไกรตัดแต่งกิ่ง เป็นต้น ส่วนอุปกรณ์ที่โรงเรียนมีปริมาณน้อย และเป็นปัญหาในการเรียนการสอนวิชาอาชีพเกษตรคือ พันธุ์สัตว์ เช่น ไก่ สุกร โค ฯลฯ และภารโรงหรือคนงานประจำหมวดเกษตร

นักเรียนให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาเนื้อหาวิชาอาชีพเกษตรว่า เนื้อหาภาคปฏิบัติและเวลาเรียนของเนื้อหาวิชาทางด้านสัตวบาลนั้นตรงกับความต้องการของนักเรียนน้อย

ส่วนปัญหาด้านผู้ปกครอง นักเรียนให้ความคิดเห็นว่า ผู้ปกครองของตนนั้นให้ความสนใจต่อการเรียนวิชาอาชีพเกษตรปานกลาง และผู้ปกครองของตนมีจุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาอาชีพเกษตร คือต้องการให้นักเรียนเรียนต่อไปในชั้นสูง

สำหรับข้อเสนอแนะในการทำวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยเห็นว่าถ้าจะศึกษาต่อไปควรศึกษาถึงเรื่องการเรียนการสอนวิชาอาชีพเกษตรในโรงเรียนต่างจังหวัดหรือโรงเรียนที่อยู่ในเขตที่มีการทำการเกษตรมากกว่า การจัดการเรียนจะเป็นอย่างไร และความมุ่งหวังของผู้ปกครองและนักเรียนต่อวิชาอาชีพเกษตรจะเป็นอย่างไร

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษเล่มนี้สำเร็จลงได้ก็เพราะได้รับความอนุเคราะห์และการให้คำแนะนำจาก ผศ. พรรณีภา ศิวะพินธุ์เทพ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษได้ให้คำปรึกษาแนะนำ และช่วยแก้ไขจุดบกพร่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการทำปัญหาพิเศษนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปโดยสมบูรณ์ ผู้ทำปัญหาพิเศษจึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาที่ช่วยดำเนินการส่งแบบสอบถาม และจัดเก็บแบบสอบถามในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่น้อง และเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจและกำลังใจทรัพย์แก่ผู้จัดทำ ในการทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้ด้วย

ความดีของปัญหาพิเศษทั้งหลายนี้ ขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่เกี่ยวข้องตลอดจนครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้สั่งสอนอบรมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ธีรชัย เจริญศิริ
กุมภาพันธ์ 2536

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ส่งและได้รับคืน	14
2 แสดงจำนวนนักเรียนทั้งหมดแยกตามเพศ	17
3 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	18
4 แสดงจำนวนนักเรียนตามเหตุผลที่เลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตร	19
5 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามความสนใจวิชาอาชีพเกษตร	20
5.1 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามเหตุผล ที่สนใจวิชาอาชีพเกษตร	20
5.2 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามเหตุผล ที่ไม่สนใจวิชาอาชีพเกษตร	21
6 แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นและปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน	22
7 แสดงจำนวนนักเรียนที่มีความรู้สึกต่างๆ ในขณะที่เรียนวิชา อาชีพเกษตร	23
8 แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นของตัวผู้เรียนที่มีความสามารถของครู	24
9 แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนของครู	25
10 แสดงจำนวนนักเรียนที่ชอบวิธีสอนแบบต่างๆ	26
11 แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของจำนวนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	27
12 แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความต้องการเรียนและความเป็นประโยชน์ของวิชาอาชีพ เกษตรด้านพืชกรรม	28
13 แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความต้องการเรียนและความเป็นประโยชน์ของวิชาอาชีพ เกษตรด้านสัตวบาล	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่		หน้า
14	แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นด้านความสนใจของผู้ปกครอง	30
15	แสดงจำนวนนักเรียนที่เห็นว่าผู้ปกครองของตนมีจุดมุ่งหมายต่อ วิชาอะไรบ้าง	31

สารบัญ

	หน้า
เนื้อความย่อปัญหาพิเศษ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.5 นิยามศัพท์	3
2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
2.1 หลักสูตรและโครงสร้างของหลักสูตร	4
2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	12
3.2 กลุ่มตัวอย่างและการคัดเลือก	12
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	
3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	12
3.3.2 วิธีการสร้างและลักษณะของแบบสอบถาม	13
3.3.3 การทดสอบแบบสอบถาม	13
3.3.4 วิธีการดำเนินการส่งแบบสอบถาม	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย	
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย	15
4.2 ผลการวิจัย	17
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	32
บรรณานุกรม	34
ภาคผนวก	36

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา *

หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ได้จัดกลุ่มวิชาการทำงานและอาชีพไว้เป็นวิชาเลือกตามความต้องการของนักเรียน และความพร้อมของโรงเรียนที่จะจัดการสอนในวิชาชีพใด ในหลักสูตรได้แบ่งวิชาชีพไว้หลายวิชา เช่น วิชาเกษตรกรรม วิชาช่างอุตสาหกรรม วิชาพาณิชยกรรม เป็นต้น วิชาชีพเป็นวิชาที่มีความมุ่งหมายที่จะสนองหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือ วิชาชีพเป็นวิชาที่สามารถจบได้ในตัวเอง เพื่อให้การศึกษา 3 ปีในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นมีความหมายและมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ นักเรียนสามารถนำไปประสบการณ์ ความรู้ และทักษะในเชิงอาชีพที่ได้รับจากหลักสูตรนี้ไปใช้ประกอบอาชีพโดยตรงควรแก่วัย

สำหรับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จะบังคับให้นักเรียนเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพ ซึ่งได้แก่ วิชาการทำงานสาขาต่างๆ และให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาใดก็ได้ตามแผนการเรียนทางอาชีพต่างๆ ตามความต้องการของนักเรียนและความเป็นไปได้ของทางโรงเรียนที่จะจัดการเรียนการสอนในรายวิชานั้น

สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาบางโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่คณะครู-คณาจารย์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ส่งนักศึกษาไปฝึกสอนนี้มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพเกษตรได้ ถึงแม้ว่าทางโรงเรียนจะมีความพร้อมที่จะจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรได้ก็ตาม แต่ผู้ทำปัญหาพิเศษเห็นว่าที่ผ่านมากการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพเกษตรยังมีปัญหาทางด้านกระบวนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่บ้าง จึงได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร และคาดว่าผลการศึกษาที่ได้รับจะเป็นแนวทางให้นักศึกษาฝึกสอนทราบและปรับตัวในการสอนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของนักเรียนที่เรียนวิชาอาชีพเกษตร
2. เพื่อทราบปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อจัดลำดับความรุนแรงของปัญหา อันจะเป็นประโยชน์ต่อการหาช่องทางในการพัฒนาการศึกษาด้านนี้ต่อไป

1.3 ขอบเขตของปัญหา

จะทำการศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดกรมสามัญ กระทรวงศึกษาธิการ ที่สถาบันส่งนักศึกษาไปฝึกสอนโดยส่งมาเพียง 4 โรงเรียน ซึ่งได้ดังต่อไปนี้

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนที่เรียนวิชาอาชีพเกษตร		คน
	ชาย	หญิง	
1. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า	18	-	คน
2. โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่วมเกล้า	14	35	คน
3. โรงเรียนสารวิทยา	44	7	คน
4. โรงเรียนพรตพิทยพยัต	49	41	คน
รวม	125	83	คน
รวมทั้งสิ้น	208 คน		

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนอันเนื่องมาจากตัวผู้เรียน ผู้สอน เนื้อหาวิชา และผู้ปกครอง เพื่อเป็นแนวทางในการหาทางแก้ไขปัญหาต่อไป
 2. ทำให้ทราบความคิดเห็น ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้สอนจะได้นำไปจัดการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน
- เอกสารประกอบนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดกรมสามัญ กระทรวงศึกษาธิการ ที่สถาบันส่งนักศึกษาไปฝึกสอนโดยส่งมาเพียง 4 โรงเรียน ซึ่งได้ดังต่อไปนี้
- ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 นิยามศัพท์

"ปัญหา" คือ สถานการณ์ซึ่งบุคคลหนึ่งบุคคลใดยังไม่มีความพร้อมที่จะรับผิดชอบหรือตอบสนอง ซึ่งทำให้การเรียนวิชาอาชีพเกษตร ไม่บรรลุผลตามความต้องการ

"โรงเรียนมัธยมศึกษา" หมายถึง โรงเรียนที่มีการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่คณะกรรมการอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ส่งนักศึกษาไปฝึกสอน

"นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" หมายถึง นักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2535 ที่คณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ส่งนักศึกษาไปฝึกสอน

"อาชีพเกษตร" หมายถึง วิชาที่จัดให้เป็นวิชาเลือกในกลุ่มวิชาการงาน และอาชีพ ซึ่งหมายถึง กระบวนการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ตลอดจนการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้รู้จักวิธีการผลิตพืช และเลี้ยงสัตว์ให้ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพ

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรและโครงสร้างของหลักสูตร

1. หลักสูตร

ได้มีผู้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายท่าน เช่น Good (1973 : 149) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. เนื้อหาวิชาที่จัดไว้ต้องมีระบบเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา
2. โครงการศึกษาที่โรงเรียนกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียน
3. กลุ่มของวิชาหรือประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้สำหรับนักเรียนภายใต้

การแนะแนวและการควบคุมของโรงเรียน

วิทย์ วงษ์ใหญ่ (2525 : 2) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ในทิศทางที่โรงเรียนปรารถนา

2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2533

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อให้สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้สังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะเป็นพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะเลือกและตัดสินใจ ประกอบสัมมาชีพ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงงาน ตนเองและสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชนและครองชีวิตโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม

ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะต่อไปนี้

1. มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญและทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง
2. สามารถปฏิบัติตนในการเสริมสร้างสุขภาพอนามัยของตนเองและ

ชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สามารถวิเคราะห์ปัญหาของชุมชน และเลือกแนวทางแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับข้อจำกัดต่างๆ
4. มีความภูมิใจในความเป็นไทย สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข เต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นตามความสามารถของตน
5. มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างและปรับปรุงแนวทางปฏิบัติที่จะทำให้เกิดความเจริญแก่ตนเองและชุมชน
6. มีทัศนคติที่ติดต่อกันมาซึ่งทุกชนิด มีนิสัยรักการทำงาน และมีความสามารถในการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของตนเอง
7. มีทักษะพื้นฐานในการประกอบสัมมาชีพ มีความสามารถในการจัดการ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
8. เข้าใจสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในชุมชน สามารถเสนอแนวทางพัฒนาชุมชน ภูมิใจในการปฏิบัติตนตามบทบาทและหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของชุมชน ตลอดจนอนุรักษ์และเสริมสร้างสิ่งแวดล้อม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับชุมชนของตนเอง

3. โครงสร้างของหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีรายละเอียดดังนี้

1. วิชาบังคับ

1.1 วิชาบังคับแกน จำนวน 39 หน่วยการเรียนรู้

ภาษาไทย	12	หน่วยการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์	9	หน่วยการเรียนรู้
คณิตศาสตร์	6	หน่วยการเรียนรู้
สังคมศึกษา	6	หน่วยการเรียนรู้
พลานามัย	3	หน่วยการเรียนรู้
ศิลปศึกษา	3	หน่วยการเรียนรู้

1.2 วิชาบังคับเลือก จำนวน 18 หน่วยกิต

สังคมศึกษา	6	หน่วยการเรียนรู้
พลานามัย	6	หน่วยการเรียนรู้
การงาน	6	หน่วยการเรียนรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. วิชาเลือกเสรี จำนวน 33 หน่วยการเรียนรู้

2.1 กลุ่มวิชาภาษา

ภาษาไทย

ภาษาต่างประเทศ

2.2 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

วิทยาศาสตร์

คณิตศาสตร์

2.3 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา

2.4 กลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ

พลานามัย

ศิลปศึกษา

2.5 กลุ่มวิชาการงานและอาชีพ

อาชีพ

3. กิจกรรม

3.1 กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ คือ กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี หรือ ยุวกาชาด หรือผู้บำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 1 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค และกิจกรรมอื่นๆ อีก 1 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค

3.2 กิจกรรมแนะแนว หรือกิจกรรมแก้ปัญหา หรือกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 1 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค

3.3 กิจกรรมอิสระของผู้เรียน จำนวน 2 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค
 หมายเหตุ ผู้เรียนที่นับถือศาสนาพุทธให้เลือกเรียนรายวิชาพระพุทธศาสนา ในกลุ่มวิชาสังคมศึกษาระดับภาคเรียนละ 1 รายวิชา ตลอด 3 ปี

จุดประสงค์กลุ่มวิชาอาชีพ

1. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักของวิชาอาชีพพวที่จะนำไปปรับปรุงการดำรงชีวิต

2. เพื่อให้มีความสามารถและทักษะในอาชีพพวที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพตามควรแก่วัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพและมีคุณธรรมในการประกอบอาชีพ
4. เพื่อให้มีความสามารถในด้านการจัดการการตลาด และการร่วมมือในการประกอบกิจการหรือธุรกิจ

จุดประสงค์ของวิชาอาชีพเกษตร

1. เพื่อสำรวจความสนใจ ความถนัดทางเกษตรสาขาต่างๆ
2. เพื่อให้มีความรู้พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้นทางการเกษตร
3. เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดและการตัดสินใจในการดำเนินงานอย่างมีเหตุผล
4. เพื่อส่งเสริมให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเกี่ยวกับการจัดการการผลิต และธุรกิจต่างๆ ทางเกษตรจนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพหรือหารายได้ระหว่างการศึกษาศึกษา
5. เพื่อส่งเสริมความสามารถในการทำงานร่วมกัน ฝึกการเป็นผู้นำ และให้รู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรองจิต บัวทอง (2526 หน้า 89-91) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาในกระบวนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นม.3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี และได้สรุปปัญหาในกระบวนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรไว้ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ที่พบเป็นอันดับแรก คือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจในครอบครัว และปัญหาที่พบอันดับสุดท้ายคือ ประโยชน์ของวิชาอาชีพเกษตรที่มีต่อนักเรียน
2. ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน ที่พบเป็นอันดับแรก คือ ปัญหาในเรื่องความสนใจของครูผู้สอนที่มีต่อการเรียนของนักเรียน และปัญหาที่พบเป็นอันดับสุดท้ายคือปัญหาเรื่องความชำนาญของครูผู้สอน
3. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการสอนของครูที่พบเป็นอันดับแรก คือ การใช้ภาพยนตร์ประกอบการสอน เนื่องจากครูแทบไม่ได้ใช้ภาพยนตร์ประกอบการสอนเลย ส่วนปัญหาที่พบอันดับสุดท้ายคือ การสอนโดยวิธีการสาธิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่พบเป็นปัญหา มากที่สุดคือ ห้องปฏิบัติการทดลองด้านดินและปุ๋ย ซึ่งส่วนใหญ่ยังไม่มี และที่พบเป็นปัญหา น้อยที่สุดคือ แปลงทดลองปลูกพืช

5. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพห้องเรียนที่พบเป็นปัญหาอันดับแรกคือ เรื่องความ สะอาดของห้องเรียน และที่พบเป็นปัญหาอันดับสุดท้ายคือ ปัญหาเรื่องการถ่ายเทอากาศ

6. สภาพและปริมาณของน้ำที่ใช้ในการเกษตร พบว่าส่วนใหญ่มีน้ำมีปริมาณ ไม่เพียงพอ และสภาพน้ำส่วนใหญ่มีสภาพขุ่น

7. ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร ที่พบคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาวิชาอาชีพ เกษตรกับวิชาในหมวดอื่น และความเหมาะสมของเนื้อหาในหลักสูตรที่จะนำไปใช้ใน ท้องถิ่น

8. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองที่พบคือ ผู้ปกครองชอบมายุ่งเกี่ยวและตั้งจุดประ- สงค์ในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียน ซึ่งจุดประสงค์ส่วนใหญ่ของผู้ปกครองนั้น ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในชั้นสูงต่อไป และปัญหาความพอใจของผู้ปกครองหลังจากที่ นักเรียนเลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตรแล้ว

9. ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารที่พบคือ การเยี่ยมชมชั้นเรียน และแปลงปฏิบัติการ เกษตร ซึ่งผู้บริหารไม่ค่อยปฏิบัติ และปัญหาการสนับสนุนโครงการเกษตรและชมรมเกษตร

เบญจมาศ พึ่งบัว (2533 หน้า 39-41) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่ มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเกษตรกรรมชลบุรี สรุปผลได้ดังนี้

1. สภาพภาพของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีเพศชายมากกว่าเพศหญิง อาจเป็นเพราะว่า การเรียนเกษตรเป็นงานหนักเพศหญิงจะ ไม่ค่อยนิยมเรียน

2. เทคนิคและวิธีสอนภาคทฤษฎี พบว่าการเรียนการสอนในระดับประกาศ- นียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จะอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนมากจะใช้วิธีการสอนโดยการบรรยาย และบอกให้จด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษามีจำนวนมาก ครู-อาจารย์มีจำนวนน้อย รองลงมาจะเป็นการค้นคว้าและเขียนรายงาน

3. เทคนิคและวิธีการสอนภาคปฏิบัติ พบว่า การเรียนการสอนในระดับประ- กาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนมากจะใช้วิธีการอภิปราย ประกอบการสาธิตก่อนการปฏิบัติทุกครั้ง

4. การใช้สื่อการเรียนการสอน การเรียนการสอนในระดับนี้การใช้สื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนมากจะเป็นการใช้สไลด์ ใช้น้อยที่สุดคือภาพยนตร์

วิเชียร ชัยโย (2530 หน้า 92-98) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรศึกษาจากนักเรียนโรงเรียนกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สถานภาพการศึกษา พบว่า นักเรียนชายจะเรียนวิชาเกษตรมากกว่านักเรียนหญิง

2. เกี่ยวกับตัวผู้เรียน พบว่า นักเรียนชอบเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพเกษตร เพราะเห็นว่าเป็นความรู้ที่นำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนไม่ชอบเรียนเพราะว่าเป็นวิชาที่ต้องปฏิบัติกลางแจ้งและงานหนัก

3. เกี่ยวกับวิธีการสอนที่ครูใช้กับนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าคุณครูใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย บรรยายและบอกให้จด บรรยายและให้ปฏิบัติจริง การค้นคว้า และทำรายงานส่ง วิธีการสอนที่ใช้น้อยคือ วิธีการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตให้ดู และวิธีการสอนที่ครูไม่เคยใช้สอนเลย คือ การสอนแบบเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยาย บางหัวข้อ

เกี่ยวกับวิธีการสอนที่นักเรียนชอบ ส่วนใหญ่ นักเรียนชอบวิธีการสอนแบบการบรรยายและให้ปฏิบัติจริง การบรรยายประกอบการสาธิต และการเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยายเป็นบางหัวข้อในระดับที่มาก ส่วนวิธีการสอนแบบอื่นๆ นักเรียนชอบปานกลาง

4. เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ในการสอน นักเรียนให้ความคิดเห็นว่าคุณครูใช้หนังสือและแบบเรียนมากกว่าอุปกรณ์ชนิดอื่น และอุปกรณ์ที่ครูไม่เคยใช้เลยได้แก่ สไลด์ ภาพยนตร์ เครื่องเสียง เครื่องฉายแผ่นใส และหุ่นจำลอง ซึ่งการที่ครูไม่ใช้อุปกรณ์เหล่านี้ประกอบการสอนอาจเป็นเพราะทางโรงเรียนมีอุปกรณ์การสอนเหล่านี้ไม่พอเพียงหรือครูผู้สอนไม่กระตือรือร้นที่จะใช้ก็อาจเป็นไปได้

5. เกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนนักเรียนให้ความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาเกี่ยวกับแหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตร แปลงทำการเกษตร และปัญหาเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์การเกษตร ตามลำดับ

สาลิ สุวรรณศรี 2527 (15 หน้า เนื้อความย่อ) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เกี่ยวกับการเรียนวิชาบังคับตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น. เมื่อนุญาให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ.2524 ในกลุ่มโรงเรียนที่ 7 เขตการศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนต้องการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพตามความสนใจของตน และควรเปิดสอนตามที่นักเรียนเลือก เพื่อนักเรียนส่วนใหญ่จะได้เรียนตรงตามความต้องการของตน และยังให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดหาวัดอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ที่จำเป็น และควรดูแลรักษาให้ใช้ประโยชน์ได้เต็มที่เกี่ยวกับการสอน ควรปรับปรุงวิธีการสอนและอุปกรณ์การสอนโดยเน้นภาคปฏิบัติให้มาก และควรควรเชิญวิทยากรที่ได้รับความสำเร็จมาบรรยายให้นักเรียนได้เข้าใจ

สุทัศน์ ชำนาญศิลป์ (2531 หน้า 33-36) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาหลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไปของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนประจำอำเภอ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้สรุปผลดังนี้

1. เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักเรียน พบว่านักเรียนชายเรียนวิชาเกษตรมากกว่านักเรียนหญิง นักเรียนส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตอำเภอ ซึ่งถ้านักเรียนมีบ้านอยู่ในเขตอำเภอใกล้โรงเรียนก็สามารถมีเวลาในการฝึกงานมากขึ้น

2. เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ควรมีการปรับปรุงด้านเนื้อหาให้ทันสมัยสอดคล้องกับการเลี้ยงสัตว์ในท้องถิ่น สามารถหาวัดในท้องถิ่นมาประกอบการเรียนได้ ค้นคว้าจากหนังสือหลายๆ เล่ม ไม่ยึดในคู่มือเพียงอย่างเดียว ผู้วิจัยมีข้อเสนอว่า ควรมีการจัดสัมมนาอาจารย์ผู้สอน เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขใช้เทคนิคที่เข้าใจง่ายและการเพิ่มเนื้อหาหรือรายละเอียดให้มากขึ้น

3. ในการสอนภาคทฤษฎีควรที่จะจัดเพิ่มรายละเอียดในเนื้อหาที่ไม่สามารถทำได้ในภาคปฏิบัติ การใช้เวลาในการสอนมากขึ้น เพิ่มเฉพาะหัวข้อที่สำคัญๆ สามารถใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

4. ในการเรียนการสอนควรใช้ครูผู้สอนหลายๆ ท่าน โดยแบ่งตามความถนัดของผู้สอนแต่ละคน จะทำให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการปฏิบัติมากกว่าครูผู้สอนเพียงคนเดียว

5. เอกสารตำราเรียน ยังมีน้อยเกินไป ตำราที่ทางโรงเรียนเตรียมไว้ให้แก่นักเรียนยังไม่เพียงพอและไม่กว้างขวาง ดังนั้นครูผู้สอนควรจะได้รวบรวมตำรา และเอกสารต่างๆ จัดไว้ให้นักเรียนได้ค้นคว้าบ้าง

สมศักดิ์ วงศ์รัตน์ 2528 (21 หน้าทศด้อย) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของนักเรียนชั้น ม.6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาที่มีต่อการสอนวิชาเกษตรในลักษณะวิชาบังคับ เลือกได้พบว่าปัญหาที่ประสบมากในการจัดการเรียนการสอนคือ พื้นที่ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความสำคัญของวิชาเกษตรว่าเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ แต่ไม่แน่ใจว่านักเรียนจะได้รับประโยชน์จากการเรียนวิชาเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการและอุปกรณ์

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตร ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ส่งนักศึกษาไปฝึกสอน และทำการสุ่มมาทั้งหมด 4 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 208 คน ดังนี้

1. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า	จำนวน 18 คน
2. โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า	จำนวน 49 คน
3. โรงเรียนสารวิทยา	จำนวน 51 คน
4. โรงเรียนพรตพิทยพยัต	จำนวน 90 คน
	รวม 208 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่างและการคัดเลือก

เนื่องจากประชากรมีน้อย ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักเรียน เช่น สถานศึกษา เพศ อาชีพของบิดามารดา เป็นต้น ซึ่งมีทั้งหมด 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นทั่วไปและปัญหาการเรียนวิชาอาชีพเกษตร เช่น ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน วิธีสอน และอุปกรณ์
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้สอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแบบถึงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้

เนื้อหาของวิชาอาชีพเกษตร และปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง

3.3.2 วิธีการสร้างและลักษณะของแบบสอบถาม

วิธีการสร้างแบบสอบถามพอจะมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม เพื่อความเหมาะสมในการเก็บข้อมูลให้ได้ตรงกับวัตถุประสงค์และได้แบบสอบถามที่ดีโดยได้แนวคิดการวิจัยจาก กรองจิต บัวทอง (2526)
2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งลักษณะแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นแบบปิด หรือมีคำตอบให้เลือกและให้แสดงระดับความพอใจ

3.3.3 การทดสอบแบบสอบถาม

หลังจากการสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว ได้ทำการทดสอบแบบสอบถามกับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์ จ.นนทบุรี กลุ่มวิชาเลือกเกษตร จำนวน 30 คน เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้วก็หาความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (α -coefficient) คำนวณจากสูตร cronbach ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_c^2} \right]$$

กำหนดให้ α = แทนสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

k = แทนจำนวนข้อของแบบสอบถาม

s_i^2 = แทนความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

s_c^2 = แทนความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม
ทั้งฉบับ

ซึ่งผลจากการทดสอบแบบสอบถามได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนั้นมีค่าความเชื่อมั่นที่จะนำไปสอบถามได้ และแบบสอบถามที่นำไปใช้แสดงไว้ในภาคผนวก

3.3.4 วิธีการดำเนินการส่งแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่วมเกล้า โรงเรียนสารวิทยา และโรงเรียนพรตพิทยพยัต โดย

1. ผู้วิจัยได้ติดต่อขอหนังสือราชการจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถาม โดยฝากเพื่อนนักศึกษาฝึกสอนที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ส่งไปฝึกสอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการภายในวันที่ 25 มกราคม-29 มกราคม 2636 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งมีจำนวน 208 ชุด ได้รับคืน 185 ชุด ทั้งนี้เนื่องจากมีนักเรียนบางคนลาออก และบางคนก็ลาป่วยจึงได้ข้อมูลไม่ครบ ซึ่งแบบสอบถามที่ได้รับคืนคิดเป็นร้อยละ 88.94 ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ส่งและได้รับคืน

ชื่อโรงเรียน	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน	ร้อยละ
1. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า	18	17	94.44
2. โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่วมเกล้า	49	46	90.91
3. โรงเรียนสารวิทยา	51	46	90.19
4. โรงเรียนพรตพิทยพยัต	90	76	84.44
รวม	208	185	88.94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุด

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจจ.

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว นำมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
ทุกฉบับแล้วจึงนำข้อมูลที่แต่ละรายการเข้าตารางข้อมูลดิบและนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ
ดังนี้

4.1.1 นำแบบสอบถามที่ได้มาแจกแจงความถี่

4.1.2 นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละ โดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X}{n} \times 100$$

กำหนดให้ X = จำนวนตัวอย่างที่ตอบในข้อนั้น

n = จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

4.1.3 การคำนวณหาค่าคะแนนความถี่ของการประเมินความสำคัญ การประเมิน
ความทำได้ดังนี้

ก. สำหรับคำถามที่มี 4 คำตอบ

4 คะแนน สำหรับคำตอบมาก

3 คะแนน สำหรับคำตอบปานกลาง

2 คะแนน สำหรับคำตอบน้อย

1 คะแนน สำหรับคำตอบไม่มี

ข. สำหรับคำถามที่มี 3 คำตอบ

3 คะแนน สำหรับคำตอบมาก

2 คะแนน สำหรับคำตอบปานกลาง

1 คะแนน สำหรับคำตอบน้อย

การหาค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละข้อหาดังนี้

$$X = \frac{(P_1 \times 4) + (P_2 \times 3) + (P_3 \times 2) + (P_4 \times 1)}{n}$$

กำหนดให้ X = ค่าเฉลี่ยของคะแนน

P_1 = จำนวนคนที่ตอบมาก

P_2 = จำนวนคนที่ตอบปานกลาง

P_3 = จำนวนคนที่ตอบน้อย

P_4 = จำนวนคนที่ตอบไม่มี

n = จำนวนคนทั้งหมด

หมายเหตุ อัตราส่วนประมาณค่านี้นำไปใช้กับคำถามต่างๆ ที่มีลักษณะคล้ายกันและแปลความหมายในทำนองเดียวกัน การหาค่าเฉลี่ยจากอัตราส่วนประมาณค่าได้แบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยที่ได้เพื่อความสะดวกในการแปลความหมาย ค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของเบสต์ (Best) ดังนี้

ก. ในกรณีที่มี 4 หัวข้อ

คะแนนเฉลี่ย 3.26-4.00 = มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.25 = ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.76-2.50 = น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.75 = ไม่มี

ข. ในกรณีที่มี 3 หัวข้อ

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.00 = มาก

คะแนนเฉลี่ย 1.67-2.33 = ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.66 = น้อย

4.1.4 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{N(N-1)}}$$

กำหนดให้ S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fX^2$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อ

$\sum fX$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับคน N ใช้งานคือ จำนวนประชากรทั้งหมด ห้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัย และการแปลความหมายข้อมูลได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น โรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ เพศ และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นทั่วไปและปัญหาในการเรียน วิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องต่อไปนี้เป็นคือ ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน วิธีสอน และอุปกรณ์การสอน ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของวิชาอาชีพเกษตร และปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวผู้เรียน

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนจำนวน 185 ชุด ที่เลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตรในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นชายคิดเป็นร้อยละ 58.92 ที่เหลือเป็นหญิงคิดเป็นร้อยละ 41.08 สำหรับอาชีพของผู้ปกครองนั้นส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ หรือทำงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 32.97 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้างคิดเป็นร้อยละ 24.86 ส่วนที่เหลือประกอบอาชีพค้าขาย ทำงานบริษัท ห้างร้าน ธนาคารเอกชน และทำการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 22.70, 14.05 และ 5.41 ตามลำดับ (ตารางที่ 2-3)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนนักเรียนทั้งหมดแยกตามเพศ

เลขที่	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	109	58.92
2	หญิง	76	41.08
	รวม	185	100.00

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

เลขที่	อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	รับราชการ รัฐวิสาหกิจ	61	32.97
2	รับจ้าง	46	24.86
3	ค้าขาย	42	22.70
4	ทำงานบริษัท ห้างร้าน ธนาคาร เอกชน	26	14.05
5	ทำการเกษตร	10	5.41
	รวม	185	100.00

- ตอนที่ 2** ความคิดเห็นทั่วไปและปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตร
การวิจัยนี้จะแสดงผลในเรื่องต่างๆ ตามลำดับดังนี้
1. ความคิดเห็นทั่วไปและปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน
 - เหตุผลที่นักเรียนเลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตร
 - ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาอาชีพเกษตร
 - ความคิดเห็นต่อวิชาอาชีพเกษตร และปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน
 - ความรู้สึกของนักเรียนในขณะที่เรียนวิชาอาชีพเกษตร
 2. ความคิดเห็นทั่วไปและปัญหาเกี่ยวกับการสอนของครู วิธีสอน และอุปกรณ์
การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก
 3. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาอาชีพเกษตรด้านต่างๆ
 4. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความคิดเห็นทั่วไปและปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน
 - 1.1 เหตุผลที่นักเรียนเลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตร

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนนักเรียนตามเหตุผลที่เลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตร

เหตุผลที่เลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ชอบและสนใจงานด้านเกษตร	68	36.76
2. เห็นว่าเรียนง่ายกว่าวิชาเลือกอื่น	47	25.41
3. เลือกทั้งที่ไม่สนใจแต่ไม่ทราบจะเลือกอะไร	27	14.59
4. เรียนตามเพื่อน	17	9.19
5. ครูผู้สอนแนะนำ	10	5.41
6. อื่นๆ (โดนบังคับเลือก)	9	4.86
7. ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรอยู่แล้วและสนับสนุน	7	3.78
รวม	185	100.00

จากการศึกษาในเรื่องการเลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตรนั้น นักเรียนเลือกเพราะชอบและสนใจงานด้านเกษตรคิดเป็นร้อยละ 36.76 รองลงมาเลือกเพราะเห็นว่าเรียนง่ายกว่าวิชาเลือกอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 25.41 นอกจากนั้นเลือกเพราะเลือกทั้งที่ไม่สนใจแต่ไม่ทราบจะเลือกอะไร เลือกเรียนตามเพื่อน ครูผู้สอนแนะนำ โดนบังคับเลือก และผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรอยู่แล้วและสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 14.59, 9.19, 5.41, 4.86 และ 3.78 ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

1.2 ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาอาชีพเกษตร

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามความสนใจวิชาอาชีพเกษตร

ความสนใจของนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. นักเรียนที่สนใจวิชาอาชีพเกษตร	151	81.62
2. นักเรียนที่ไม่สนใจวิชาอาชีพเกษตร	34	18.38
รวม	185	100.00

ตารางที่ 5.1 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามเหตุผลที่สนใจวิชาอาชีพเกษตร

เหตุผลที่นักเรียนสนใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ชอบและสนใจงานด้านเกษตร	69	45.69
2. เรียนง่าย	56	37.08
3. ครุเป็นกันเอง	26	17.21
รวม	151	100.00

ตารางที่ 5.2 แสดงจำนวนนักเรียนจำแนกตามเหตุผลที่สนใจวิชาอาชีพเกษตร

เหตุผลของนักเรียนที่ไม่สนใจวิชาอาชีพเกษตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. วิชาเกษตรน่าเบื่อหน่าย	21	61.76
2. อื่นๆ (ไม่อยากลงปฏิบัติ)	7	20.58
3. ครูสอนไม่ดี	3	8.82
4. วิชาเกษตรไม่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3	8.82
รวม	34	100.00

จากการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่สนใจวิชาอาชีพเกษตรคิดเป็นร้อยละ 81.62 และที่เหลือไม่สนใจวิชาอาชีพเกษตรคิดเป็นร้อยละ 18.38 (ตารางที่ 5) เมื่อแยกนักเรียนที่สนใจวิชาอาชีพเกษตร จำนวนนักเรียนที่ให้เหตุผลต่างๆ มีดังนี้ ชอบและสนใจงานด้านเกษตรคิดเป็นร้อยละ 45.69 รองลงมาคือเพราะเรียนง่ายและครูเป็นกันเอง คิดเป็นร้อยละ 37.08 และ 17.21 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.1) จำนวนนักเรียนที่ไม่สนใจวิชาอาชีพเกษตรให้เหตุผลต่างๆ มีดังนี้ คิดว่าวิชาเกษตรน่าเบื่อหน่ายคิดเป็นร้อยละ 61.76 รองลงมาคือไม่อยากลงปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 20.58 นอกจากนั้นไม่สนใจเพราะครูสอนไม่ดี และเห็นว่าวิชาเกษตรไม่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน คิดเป็นร้อยละ 8.82 และ 8.82 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.2)

1.3 ความคิดเห็นต่อวิชาชีวเกษตรและปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน

ตารางที่ 6 แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นและปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน

รายการความคิดเห็นและปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็นและปัญหา
1. ความศรัทธาต่อหมวดเกษตร	3.07	0.64	ปานกลาง
2. อาชีพเกษตรมีประโยชน์ต่อผู้เรียน	3.17	0.88	ปานกลาง
3. ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัว	1.78	0.89	น้อย
4. ปัญหาด้านความเป็นอยู่ในครอบครัว ผู้เรียน	1.71	0.93	ไม่มี
5. ปัญหาด้านการเดินทางมาเรียน	1.75	0.74	ไม่มี

จากการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความศรัทธาต่อหมวดวิชาเกษตร และเห็นว่าอาชีพเกษตรมีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลาง คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และ 3.17 ตามลำดับ ตัวผู้เรียนมีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัวน้อย คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.78 นักเรียนไม่มีปัญหาด้านความเป็นอยู่ในครอบครัวและการเดินทางมาเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.71 และ 1.75 ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

1.4 ความรู้สึกของนักเรียนในขณะที่เรียนวิชาอาชีพเกษตร

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนนักเรียนที่มีความรู้สึกต่างๆ ในขณะที่เรียนวิชาอาชีพเกษตร

ความรู้สึกของนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. บางครั้งก็สนุก บางครั้งก็เบื่อ	143	77.30
2. สนุกสนานเพลิดเพลิน	32	17.30
3. น่าเบื่อหน่าย	10	5.40
รวม	185	100.00

จากการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 77.30 มีความรู้สึกในขณะที่เรียนวิชาอาชีพเกษตรว่าบางครั้งก็สนุก บางครั้งก็เบื่อ รองลงมาคือนักเรียนมีความรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินคิดเป็นร้อยละ 17.30 ส่วนที่เหลือเป็นนักเรียนที่รู้สึกเบื่อหน่าย คิดเป็นร้อยละ 5.40 (ตารางที่ 7)

2. ความคิดเห็นเห็นทั่วไปและปัญหาเกี่ยวกับการสอนของครู วิธีสอน และอุปกรณ์

ตารางที่ 8 แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นของตัวผู้เรียนที่มีต่อความสามารถของครู

ความสามารถของครู	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความชำนาญในการสอน	3.6	0.55	มาก
2. ความสนใจในการเรียนของนักเรียน	3.50	0.66	มาก

จากการศึกษาพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของตัวผู้เรียนที่มีต่อความสามารถของครูอยู่ในระดับมากในทุกเรื่อง คือ ผู้สอนมีความชำนาญในการสอน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 และครูมีความสนใจในการเรียนของนักเรียนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 (ตารางที่ 8) แสดงว่านักเรียนไม่มีปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอน เพราะครูผู้สอนมีความชำนาญในการสอนและมีความสนใจในการเรียนของนักเรียนมาก

ตารางที่ 9 แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนของครู

ความสามารถของครู	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ใช้วิธีบรรยาย	2.49	0.53	มาก
2. ใช้วิธีบอกจุด	2.34	0.75	มาก
3. ใช้วิธีการสาธิต	2.18	0.64	ปานกลาง
4. สอนโดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนและอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนด	1.63	0.70	น้อย
5. พาไปทัศนศึกษา	1.36	0.49	น้อย
6. ใช้ภาพนิ่ง (สไลด์)	1.27	0.52	น้อย

จากการศึกษาพบว่า ครูจะใช้วิธีการสอนแบบบรรยายและบอกจุดมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 และ 2.34 ตามลำดับ ใช้วิธีสอนแบบสาธิตปานกลาง คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 สอนโดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนและอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนด พาไปทัศนศึกษาและใช้ภาพนิ่ง (สไลด์) น้อย คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.63, 1.36 และ 1.27 ตามลำดับ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนนักเรียนที่ชอบวิธีสอนแบบต่างๆ

วิธีสอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. พาไปทัศนศึกษา	48	25.95
2. วิธีบอกจุด	40	21.62
3. วิธีบรรยาย	35	18.92
4. วิธีปฏิบัติ	27	14.59
5. วิธีสาธิต	15	8.11
6. วิธีแบบเป็นกันเอง	11	5.95
7. ใช้ภาพนิ่ง (สไลด์)	9	4.86

นักเรียนร้อยละ 25.95 ชอบวิธีสอนแบบพาไปทัศนศึกษา
 นักเรียนร้อยละ 21.62 ชอบวิธีสอนแบบบอกจุด
 นักเรียนร้อยละ 18.92 ชอบวิธีสอนแบบบรรยาย
 นักเรียนร้อยละ 14.59 ชอบวิธีสอนแบบปฏิบัติ
 นักเรียนร้อยละ 8.11 ชอบวิธีสอนแบบสาธิต
 นักเรียนร้อยละ 5.95 ชอบวิธีสอนแบบเป็นกันเอง
 นักเรียนร้อยละ 4.86 ชอบวิธีสอนแบบใช้ภาพนิ่ง (สไลด์)
 (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 11 แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของจำนวนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

รายการอุปกรณ์การสอน	\bar{X}	S.D.	จำนวนที่มี
1. เครื่องมือและอุปกรณ์ฝึกภาคปฏิบัติ เช่น จอบ เสียม พลั่ว บัวรดน้ำ กรรไกรตัดแต่งกิ่ง ฯลฯ	3.44	0.58	มาก
2. แปลงทดลองปลูกพืช	3.15	0.85	ปานกลาง
3. พันธุ์สัตว์ เช่น ไก่ สุกร โค ฯลฯ	1.83	1.09	น้อย
4. แหล่งน้ำสำหรับการเกษตร	3.17	0.82	ปานกลาง
5. ห้องสำหรับเก็บวัสดุและเครื่องมือ ทางการเกษตร	3.02	0.74	ปานกลาง
6. หนังสือและตำราทางวิชาการสำหรับ ศึกษาค้นคว้า	2.56	0.95	ปานกลาง
7. ภาวโรงและคณงานประจำหมวดเกษตร	2.12	0.91	น้อย
8. เรือนเพาะชำ	2.76	0.85	ปานกลาง

จากการศึกษาพบว่า

อุปกรณ์ที่โรงเรียนมีมากคือ เครื่องมือและอุปกรณ์ฝึกภาคปฏิบัติ เช่น จอบ เสียม พลั่ว บัวรดน้ำ กรรไกรตัดแต่งกิ่งพืช ฯลฯ คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.44

อุปกรณ์ที่โรงเรียนมีปานกลางคือ แปลงทดลองปลูกพืช แหล่งน้ำสำหรับการเกษตร ห้องสำหรับเก็บวัสดุและเครื่องมือทางการเกษตร หนังสือและตำราทางวิชาการสำหรับศึกษาค้นคว้า และเรือนเพาะชำ คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.15, 3.17, 3.02, 2.56 และ 2.76 ตามลำดับ

อุปกรณ์ที่โรงเรียนมีน้อยคือ พันธุ์สัตว์ เช่น ไก่ สุกร โค ฯลฯ และภาวโรงและคณงานประจำหมวดเกษตร คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 และ 2.12 ตามลำดับ

เอกสาร (ตารางที่ 11) สอนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาอาชีพเกษตรด้านต่าง ๆ

ตารางที่ 12 แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความต้องการเรียนและความเป็นประโยชน์ของวิชาด้านพืชกรรม

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เนื้อหาภาคทฤษฎีและเวลาเรียนสัมพันธ์กันตรงตามความต้องการ	2.12	0.59	ปานกลาง
2. เนื้อหาภาคปฏิบัติและเวลาเรียนสัมพันธ์กันตรงตามความต้องการ	2.14	0.66	ปานกลาง
3. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2.20	0.67	ปานกลาง
4. เนื้อหาวิชาเกษตรมีความสัมพันธ์กับวิชาอื่น	1.82	0.59	ปานกลาง
5. กิจกรรมสำหรับภาคปฏิบัติที่นักเรียนฝึกตรงตามความต้องการ	2.20	0.62	ปานกลาง
6. เนื้อหาวิชาอาชีพเกษตรสามารถนำไปหารายได้	2.18	0.63	ปานกลาง

จากการศึกษาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรด้านพืชกรรม นักเรียนเห็นว่าเนื้อหาภาคทฤษฎีและเวลาเรียนสัมพันธ์ตรงตามความต้องการของนักเรียนปานกลางคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 เนื้อหาภาคปฏิบัติและเวลาเรียนสัมพันธ์กันตรงตามความต้องการของนักเรียนปานกลางคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในชีวิตประจำวันปานกลางคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 2.20 เนื้อหาวิชาเกษตรมีความสัมพันธ์กับวิชาอื่นปานกลางคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.82 กิจกรรมสำหรับฝึกภาคปฏิบัติที่นักเรียนฝึกตรงตามความต้องการปานกลางคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 และเนื้อหาวิชาเกษตรสามารถนำไปหารายได้ปานกลาง คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 (ตารางที่ 12) ในการดำเนินการครั้งนี้ได้พบว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความต้องการเรียนและความเป็นประโยชน์ของวิชาด้านสัตวบาล

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เนื้อหาภาคทฤษฎีและเวลาเรียน สัมพันธ์กันตรงตามความต้องการ	1.68	0.62	ปานกลาง
2. เนื้อหาภาคปฏิบัติและเวลาเรียน สัมพันธ์กันตรงตามความต้องการ	1.65	0.65	ปานกลาง
3. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเหมาะสม สำหรับนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	1.69	0.72	ปานกลาง
4. เนื้อหาวิชาเกษตรมีความสัมพันธ์ กับวิชาอื่น	1.82	0.61	ปานกลาง
5. กิจกรรมสำหรับภาคปฏิบัติที่นักเรียน ฝึกตรงตามความต้องการ	1.69	0.68	ปานกลาง
6. เนื้อหาวิชาอาชีพเกษตรสามารถ นำไปหารายได้	1.80	0.71	ปานกลาง

จากการศึกษาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรด้านสัตวบาลนักเรียนเห็นว่า เนื้อหาภาคปฏิบัติและเวลาเรียนสัมพันธ์กันตรงตามความต้องการของนักเรียนน้อย คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 1.65 เนื้อหาภาคทฤษฎีและเวลาเรียนสัมพันธ์กันตรงตามความต้องการของนักเรียนปานกลางคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.68 เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันปานกลางคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.69 เนื้อหาวิชาเกษตรมีความสัมพันธ์กับวิชาอื่นปานกลางคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.82 กิจกรรมสำหรับภาคปฏิบัติที่นักเรียนฝึกตรงตามความต้องการของนักเรียนปานกลางคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.69 เนื้อหาวิชาอาชีพเกษตรสามารถนำไปหารายได้ปานกลางคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.80 (ตารางที่ 13)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง

ตารางที่ 14 แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นด้านความสนใจของผู้ปกครอง

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ให้ความสนใจในการเลือกเรียนวิชา อาชีพเกษตรของนักเรียน	2.72	0.71	ปานกลาง
2. พอใจหลังจากที่เลือกเรียนวิชา อาชีพเกษตร	2.76	0.72	ปานกลาง
3. สนับสนุนในการเรียนวิชาอาชีพ เกษตรของนักเรียน	2.77	0.85	ปานกลาง
4. ให้ความช่วยเหลือในการทำ กิจกรรมบางอย่าง	2.82	0.73	ปานกลาง

จากการศึกษาพบว่าผู้ปกครองให้ความสนใจต่อการเรียนวิชาอาชีพเกษตรในระดับปานกลางทุกรายการ ดังนั้นคาดว่าในการเรียนวิชานี้ไม่น่าจะมีปัญหาที่เกิดจากตัวผู้ปกครอง (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนนักเรียนที่เห็นว่าผู้ปกครองของตนมีจุดมุ่งหมายต่อวิชานี้อย่างไร

จุดประสงค์ของผู้ปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ต้องการให้เรียนต่อไปในชั้นสูง	141	76.22
2. ต้องการให้มาช่วยผู้ปกครองซึ่งประกอบอาชีพเกษตรอยู่แล้ว	21	11.35
3. ต้องการให้ออกไปประกอบอาชีพเกษตรด้วยตนเอง	16	8.65
4. ต้องการให้ออกไปรับจ้างผู้อื่น	7	3.78
รวม	185	100.00

จากการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 76.22 เห็นว่าผู้ปกครองของตนมีจุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรคือต้องการให้เรียนต่อไปในชั้นสูงต่อไป รองลงมาคือต้องการให้มาช่วยผู้ปกครองซึ่งประกอบอาชีพเกษตรอยู่แล้วคิดเป็นร้อยละ 11.35 ต้องการให้ออกไปประกอบอาชีพเกษตรด้วยตนเอง และต้องการให้ออกไปรับจ้างผู้อื่นคิดเป็นร้อยละ 8.65 และ 3.78 ตามลำดับ (ตารางที่ 15)

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ *

การวิจัยเรื่องปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาสภาพทั่วไป และปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนดังกล่าวซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิจัยจำนวน 185 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 58.92 และเป็นนักเรียนหญิงจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 41.08 ผู้ปกครองของนักเรียนประกอบอาชีพต่างๆ เช่น รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจมาก รองลงมาคือลูกจ้าง น้อยที่สุดคือทำการเกษตร เหตุผลที่นักเรียนเลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตร เพราะชอบและสนใจงานด้านเกษตรคิดเป็นร้อยละ 36.76 รองลงมาเลือกเพราะเห็นว่ายาง่ายคิดเป็นร้อยละ 25.41 นักเรียนร้อยละ 81.62 สนใจวิชาอาชีพเกษตรเพราะเห็นว่ามี ความชอบและสนใจงานด้านเกษตร และเห็นว่าวิชาอาชีพเกษตรเรียนง่ายกว่าวิชาเลือกอื่น และนักเรียนร้อยละ 18.38 ไม่สนใจวิชาอาชีพเกษตรเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่ายและไม่อยากลงปฏิบัติงาน

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อวิชาอาชีพเกษตร คือนักเรียนมีความศรัทธาต่อหมวดวิชาเกษตร และเห็นว่าวิชาอาชีพเกษตรมีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาในการเรียนนักเรียนไม่มีปัญหาทั้งทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านความเป็นอยู่ในครอบครัว และการเดินทางมาโรงเรียน

ในด้านครูผู้สอน วิธีสอน และอุปกรณ์การสอน นักเรียนให้ความคิดเห็นว่า ครูผู้สอนนั้นมีความชำนาญในการสอน และมีความสนใจในการเรียนของนักเรียนมาก ส่วนวิธีสอน ครูผู้สอนใช้มากคือแบบบรรยายและบอกจุด ส่วนวิธีที่ใช้บ่อยคือการสอนโดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนและอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนด การพาไปทัศนศึกษา และการใช้ภาพนิ่ง (สไลด์) อาจเนื่องมาจากหมวดเกษตรยังขาดอุปกรณ์ในการสอนเช่น ภาพนิ่ง (สไลด์) เป็นต้น ซึ่งทางหมวดวิชาเกษตรควรไปจัดหาไปใช้บ้างเพราะการสอนโดยให้เห็นภาพจะน่าสนใจยิ่งขึ้น

ปัญหาด้านอุปกรณ์การสอนนักเรียนให้ความคิดเห็นว่าอุปกรณ์ที่มีมากในโรงเรียนคือเอกสาร ตำรา หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งนักเรียนเห็นว่าควรปรับปรุงและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัยและน่าสนใจยิ่งขึ้น ปัญหาอีกข้อหนึ่งคือห้องเรียนไม่กว้างขวางพอ และนักเรียนเห็นว่าควรปรับปรุงห้องเรียนให้กว้างขวางและโปร่งสบายยิ่งขึ้น

เครื่องมือและอุปกรณ์ฝึกภาคปฏิบัติ เช่น จอบ เสียม พลั่ว กรรไกรตัดแต่งกิ่ง เป็นต้น อุปกรณ์ที่มีปานกลางคือ แปลงทดลองปลูกพืช แหล่งน้ำสำหรับใช้ในการเกษตร ห้องสำหรับเก็บวัสดุและเครื่องมือทางการเกษตร หนังสือและตำราทางวิชาการสำหรับศึกษาค้นคว้า และเรือนเพาะชำ ส่วนอุปกรณ์ที่มีปัญหามากคือ พันธุ์สัตว์ เช่น ไก่ สุกร โค ฯลฯ และอาหารโรงและคณงานประจำหมวดเกษตรซึ่งถือว่าเป็นปัญหาที่น่าจะเกิดกับการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียน ดังนั้นถ้าจะให้การเรียนการสอนด้านนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทางโรงเรียนควรรหาทางปรับปรุง จัดหาอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาอาชีพเกษตร นักเรียนให้ความคิดเห็นว่าเนื้อหาภาคปฏิบัติและเวลาเรียนของเนื้อหาวิชาทางด้านสัตวบาลตรงกับความต้องการของนักเรียนน้อย ฉะนั้นผู้สอนควรจัดเนื้อหาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และจากเหตุผลที่โรงเรียนมีอุปกรณ์เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์น้อย มีผลให้นักเรียนตอบว่าเนื้อหาทางด้านปฏิบัติการปฏิบัติของวิชาด้านสัตวบาลมีน้อยไปด้วย

ในด้านผู้ปกครอง นักเรียนให้ความคิดเห็นว่าผู้ปกครองนั้นให้ความสนใจต่อการเรียนวิชาอาชีพเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง และผู้ปกครองของนักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรคือ ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในชั้นสูงต่อไป

ผู้วิจัยเห็นว่าการสอนวิชาอาชีพเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครน่าจะเป็นพื้นฐานของวิชาอื่นในการศึกษาระดับสูงต่อไป และควรหาวิธีสอนที่ทำให้วิชาอาชีพเกษตรน่าสนใจเรียนยิ่งขึ้น เนื่องจากได้คำตอบจากนักเรียนว่าเรียนวิชาอาชีพเกษตรบางครั้งก็สนุก บางครั้งก็เบื่อ

จากการศึกษาเรื่องนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าถ้าจะศึกษาต่อไปควรศึกษาถึงเรื่องการเรียนการสอนวิชาอาชีพเกษตรในโรงเรียนต่างจังหวัดหรือโรงเรียนที่อยู่ในเขตที่มีการทำการเกษตรมากกว่าการจัดการเรียนจะเป็นอย่างไร และความมุ่งหวังของผู้ปกครองและนักเรียนต่อวิชาอาชีพเกษตรจะเป็นอย่างไร

บรรณานุกรม

1. กรองจิต บัวทอง. "ปัญหาในกระบวนการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดอุทัยธานี". วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ, 2526.
2. ชัยยงค์ จำลัมย์. "ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการสอนวิชาเกษตรกรรมในสถาบันฝึกหัดครูตามทฤษฎีของนักเรียนที่เรียนวิชาเกษตรกรรมเป็นวิชาเอก" วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ, 2519.
3. บุญชม ศรีสะอาด. วิธีการสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2532.
4. เบลูจมาศ พิงบัว. "ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเกษตรกรรมชลบุรี". ปัญหาพิเศษปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ, 2533.
5. วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสำรวจและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
6. วิเชียร ชัยโย. "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรโรงเรียนกุมภวาปีจังหวัดอุดรธานี" ปัญหาพิเศษปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ, 2530
7. วิชัย วงศ์ใหญ่. การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2525.
8. สาลี สุวรรณศรี. "ทัศนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เกี่ยวกับการเรียนวิชาบังคับตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย" พุทธศักราช 2524 ในกลุ่มโรงเรียนที่ 1 เขตการศึกษากรุงเทพมหานคร". วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ, 2527.

9. สุกข์คนน์ ชำนาญศิลา. "ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาหลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไปของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ จังหวัดบุรีรัมย์". วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ, 2531.
10. โสไม อูปมา. "การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร". วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ, 2534.
11. สมศักดิ์ วงศ์รัตน์. "เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาที่มีต่อการสอนวิชาเกษตรในลักษณะวิชาบังคับเลือก". วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ, 2528.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัญหาในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย

นายธีรชัย เจริญศิริ

สาขาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ข้อแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. ผู้ตอบคำถามคือ นักเรียนที่เลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตร และกำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2535
2. การตอบคำถามโปรดทำเครื่องหมาย / หรือเติมคำ และข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ตอนที่ 1 คำถามทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน

1. ท่านกำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียน.....
2. เพศ () ชาย () หญิง
3. ท่านเรียนวิชาอาชีพเกษตรในโรงเรียนนี้แบบใด
() เลือก () บังคับ
4. อาชีพของผู้ปกครอง (ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้อุปการะให้การศึกษา)
() ทำการเกษตร (ทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์)
() รับจ้าง
() ค้าขาย
() ทำงานบริษัท ห้างร้าน ธนาคาร เอกชน
() รับราชการ หรือทำงานรัฐวิสาหกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารลับ (โปรดระบุ) เพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปและปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาอาชีพเกษตร

1. ความคิดเห็นทั่วไป และปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน

1.1 ท่านเลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตรเพราะเหตุใด

- () เรียนตามเพื่อน
 () ได้รับความแนะนำจากครูผู้สอน
 () เห็นว่าเรียนง่ายกว่าวิชาเลือกอื่นๆ
 () เลือกทั้งที่ไม่สนใจแต่ไม่ทราบจะเลือกอะไร
 () ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรอยู่แล้ว และสนับสนุนให้เรียน
 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

1.2 ท่านสนใจในวิชาอาชีพเกษตรหรือไม่

- () สนใจ เพราะ () เรียนง่าย
 () ครูเป็นกันเอง
 () ชอบและสนใจงานด้านการเกษตร
 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
 () ไม่สนใจ เพราะ () วิชาเกษตรน่าเบื่อหน่าย
 () ครูสอนไม่ดี
 () วิชาเกษตรไม่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน
 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

1.3 ท่านมีความศรัทธาต่อหมวดวิชาเกษตรมากน้อยเพียงใด

- () มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่มี

1.4 ท่านมีปัญหาด้านเศรษฐกิจในครอบครัวผู้ปกครองมากน้อยเพียงใด

- () มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่มี

1.5 ท่านมีปัญหาเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในครอบครัวมากน้อยเพียงใด

- () มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่มี

1.6 ท่านมีปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางมาโรงเรียนมากน้อยเพียงใด

- () มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่มี

1.7 ท่านคิดว่าอาชีพเกษตรมีประโยชน์ต่อท่านมากน้อยเพียงใด

- () มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่มี

- 1.8 ในขณะที่ท่านเรียนวิชาอาชีพเกษตร ท่านมีความรู้สึกอย่างไร
- () สนุกสนานเพลิดเพลิน () น่าเบื่อหน่าย
- () บางครั้งก็สนุก บางครั้งก็เบื่อ
2. ความคิดเห็นทั่วไป และปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน วิธีสอน และอุปกรณ์การสอน
- 2.1 ครูผู้สอนวิชาอาชีพเกษตรของท่าน มีความชำนาญในการสอนมากน้อยเพียงใด
- () มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่มี ความชำนาญ
- 2.2 ครูผู้สอนวิชาอาชีพเกษตรมีความสนใจในการเรียนของท่านมากน้อยเพียงใด
- () มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่สนใจ
- 2.3 ครูผู้สอนวิชาอาชีพเกษตรของท่านใช้วิธีการสอน และอุปกรณ์การสอนต่อไปนี้
- อย่างไร
	<u>ใช้บ่อย</u>	<u>นานๆ ครั้ง</u>	<u>ไม่เคยใช้</u>
2.3.1 ใช้วิธีบอกจุด			
2.3.2 ใช้วิธีบรรยาย			
2.3.3 ใช้วิธีการสาธิต			
2.3.4 สอนโดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนและ
อภิปรายตามหัวข้อที่กำหนด			
2.3.5 ใช้ภาพนิ่ง (สไลด์)			
2.3.6 พาไปทัศนศึกษา			
2.4 จากข้อ 2.3 ท่านชอบวิธีการสอนแบบใดมากที่สุด:			
2.5 โรงเรียนของท่านมีวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด			
	<u>มาก</u>	<u>ปานกลาง</u>	<u>น้อย</u> <u>ไม่มี</u>
2.5.1 เครื่องมือ และอุปกรณ์ฝึกภาคปฏิบัติ เช่น จอบ เสียม พลั่ว
บัวรดน้ำ กรรไกรตัดกิ่ง ฯลฯ	...		
2.5.2 แปลงทดลองปลูกพืช	...		
2.5.3 พันธุ์สัตว์ เช่น ไก่ สุกร โค ฯลฯ	...		
2.5.4 แหล่งน้ำสำหรับใช้ในการเกษตร	...		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.5	ห้องสำหรับเก็บวัสดุและเครื่องมือ ทางการเกษตร		
2.5.6	หนังสือและตำราทางวิชาการ สำหรับศึกษาค้นคว้า		
2.5.7	ภารโรงและคนงานประจำหมวด เกษตร		
2.5.8	เรือนเพาะชำ		
3.	ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของวิชาอาชีพเกษตรด้านต่างๆ						
		พิน			สัตว์		
		มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
3.1	เนื้อหาภาคทฤษฎีและเวลา เรียนสัมพันธ์กันดีตรงตาม ความต้องการของท่านเพียงใด
3.2	เนื้อหาภาคปฏิบัติและเวลา เรียนสัมพันธ์กันดีตรงตาม ความต้องการของท่านเพียงใด
3.3	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเหมาะ สำหรับท่านที่จะนำไปใช้ในชีวิต ประจำวันเพียงใด
3.4	เนื้อหาวิชาอาชีพเกษตรมีความ สัมพันธ์กับวิชาอื่นเพียงใด
3.5	กิจกรรมสำหรับภาคปฏิบัติที่ นักเรียนได้ฝึกตรงตามความ ต้องการของท่านเพียงใด
3.6	เนื้อหาวิชาอาชีพเกษตรสามารถ นำไปหารายได้ให้กับตัวท่านได้ มากน้อยเพียงใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง

4.1 ผู้ปกครองของท่านให้ความสนใจในการเลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตรมากน้อยเพียงใด

() มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่สนใจ

4.2 หลังจากที่ท่านเลือกเรียนวิชาอาชีพเกษตรแล้ว ผู้ปกครองของท่านพอใจมากน้อยเพียงใด

() มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่พอใจ

4.3 ผู้ปกครองของท่านให้การสนับสนุนในเรื่อง ค่าใช้จ่าย หรือช่วยจัดหาอุปกรณ์การเรียนวิชาอาชีพเกษตรของท่านมากน้อยเพียงใด

() มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่ให้

4.4 เมื่อท่านทำกิจกรรมบางอย่างในการเรียนวิชาอาชีพเกษตร ผู้ปกครองของท่านให้ความช่วยเหลือมากน้อยเพียงใด

() มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่ให้

4.5 ผู้ปกครองของท่านมีจุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาอาชีพเกษตรของท่านอย่างไร

- () ต้องการให้ท่านออกไปประกอบอาชีพเกษตรด้วยตนเอง
- () ต้องการให้มาช่วยผู้ปกครองซึ่งประกอบอาชีพเกษตรอยู่แล้ว
- () ต้องการให้ออกไปรับจ้างผู้อื่น
- () ต้องการให้เรียนต่อไปในชั้นสูงต่อไป

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือ